

МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ

Мін'юст

вул. Архітектора Городецького, 13, м. Київ, 01001
тел.: (044) 364-23-93, факс: (044) 271-17-83
E-mail: callcentre@minjust.gov.ua,
themis@minjust.gov.ua,
Web: <http://www.minjust.gov.ua>,
код згідно з ЄДРПОУ 00015622

Юлії

foi+request-124294-
@minjust.gov.ua

Щодо розгляду звернення

Міністерство юстиції України розглянуло Ваше звернення від 23.02.2024¹ (вх. № ПІ-Ю-1056 від 23.02.2023) щодо деяких питань, пов'язаних із реєстрацією юридичної особи в житловому будинку, та в межах компетенції повідомляє.

Згідно зі статтею 89 Цивільного кодексу України (далі – ЦК України) юридична особа підлягає державній реєстрації у порядку, встановленому законом. Дані державної реєстрації включаються до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань (далі – Єдиний державний реєстр), відкритого для загального ознайомлення. До Єдиного державного реєстру вносяться відомості, зокрема про місцезнаходження юридичної особи.

Місцезнаходженням юридичної особи є фактичне місце ведення діяльності чи розташування офісу, з якого проводиться щоденне керування діяльністю юридичної особи (переважно знаходиться керівництво) та здійснення управління і обліку (стаття 93 ЦК України).

Відносини, що виникають у сфері державної реєстрації юридичних осіб, громадських формувань, що не мають статусу юридичної особи та фізичних осіб – підприємців (далі – державна реєстрація), регулюються Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань» (далі – Закон про реєстрацію) та нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до Закону про реєстрацію.

Державна реєстрація – офіційне визнання шляхом засвідчення державою факту, зокрема, створення або припинення юридичної особи, зміни відомостей, що містяться в Єдиному державному реєстрі про юридичну особу, а також проведення інших реєстраційних дій, передбачених цим Законом про реєстрацію (пункт 4 частини першої статті 1 Закону про реєстрацію).

Державна реєстрація здійснюється за заявницьким принципом та базується, у тому числі на принципах обов'язковості державної реєстрації в Єдиному державному реєстрі, публічності державної реєстрації в Єдиному державному реєстрі та документів, що стали підставою для її проведення, внесення відомостей до Єдиного державного реєстру виключно на підставі та відповідно до Закону про реєстрацію (частина перша статті 4 Закону про реєстрацію).

Відомості про юридичну особу вносяться до Єдиного державного реєстру, зокрема, на підставі відповідних заяв про державну реєстрацію, документів, що подаються для проведення інших реєстраційних дій (частина перша статті 9 Закону про реєстрацію).

Державна реєстрація та інші реєстраційні дії проводяться в порядку, встановленому статтею 25 Закону про реєстрацію.

Згідно із заявою щодо державної реєстрації юридичної особи (крім громадських формувань та органів влади) (Форма 2), затвердженою наказом Міністерства юстиції України від 18.11.2016 № 3268/5, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 18.11.2016

СЕД АСКОД

Міністерство юстиції України

№ 36964/ПІ-Ю-1056/19.1.3 від 07.03.2024

Підписувач Горовець Євгеній Миколайович

Сертифікат 382367105294AF9704000000005E0500A5F37701

Дійсний з 24.09.2023 17:46:41 по 24.09.2024 17:46:41

за № 1500/29630 (зі змінами), для заповнення відомостей щодо місцезнаходження вказуються реквізити адреси.

Тобто місцезнаходження юридичної особи визначається не «на частку майна», а за певною адресою.

Водночас законодавством не встановлено вимоги щодо надання для державної реєстрації юридичної особи *документа, який підтверджує право користування об'єктом нерухомого майна, адреса якого заявлена як місцезнаходження такої юридичної особи.*

Слід звернути увагу, що нормативно-правові акти не виключають можливості визначення місцезнаходження юридичної особи за будь-якою адресою, яка використовується для ведення діяльності чи розташування офісу.

Відповідно до частини четвертої статті 35 Закону про реєстрацію особи за внесення завідомо неправдивих відомостей до Єдиного державного реєстру несуть відповідальність у порядку, встановленому законом.

Однак, визначення місцезнаходження юридичної особи очевидно має здійснюватися з урахуванням засад неприпустимості порушення прав власника відповідного нерухомого майна та інших обмежень, визначених законодавством.

Сам факт внесення відомостей щодо місцезнаходження юридичної особи до Єдиного державного реєстру не породжує виникнення у юридичної особи речових прав на об'єкт, адреса якого зазначена її місцезнаходженням.

Також, з огляду на порушені у зверненні питання, декларування місця проживання, реєстрація місця проживання (перебування) особи не є підставою для набуття такою особою права володіння, користування чи розпорядження житлом (у тому числі не є підставою для вселення чи визнання за особою права на проживання та/або права користування житлом), про проживання в якому особа повідомила (частина третя статті 1 Закону України «Про надання публічних (електронних публічних) послуг щодо декларування та реєстрації місця проживання в Україні»).

Житловий будинок, квартира не можуть використовуватися для промислового виробництва (стаття 383 ЦК України).

Звертаємо увагу, що пунктом 2 частини першої статті 25 Закону про реєстрацію передбачено проведення реєстраційних дій на підставі судових рішень, що набрали законної сили та тягнуть за собою зміну відомостей в Єдиному державному реєстрі, а також що надійшли в електронній формі від суду або державної виконавчої служби відповідно до Закону України «Про виконавче провадження».

З огляду на викладене та відповідно до частини другої статті 386 ЦК України власник, який має підстави передбачати можливість порушення свого права власності іншою особою, може звернутися до суду з вимогою про заборону вчинення нею дій, які можуть порушити його право, або з вимогою про вчинення певних дій для запобігання такому порушенню.

Отже, зміна відомостей в Єдиному державному реєстрі про місцезнаходження юридичної особи має здійснюватися в порядку, встановленому Законом про реєстрацію, на підставі документів, поданих уповноваженою особою юридичної особи, або судового рішення.

Стосовно права спільної власності зазначаємо.

Відповідно до статті 355 ЦК України майно, що є у власності двох або більше осіб (співвласників), належить їм на праві спільної власності (спільне майно). Майно може належати особам на праві спільної часткової або на праві спільної сумісної власності.

Статтею 358 ЦК України передбачено, що право спільної часткової власності здійснюється співвласниками за їхньою згодою. Співвласники можуть домовитися про порядок володіння та користування майном, що є їхньою спільною частковою власністю.

Водночас згідно зі статтею 361 ЦК України співвласник має право самостійно розпорядитися своєю часткою у праві спільної часткової власності.

Щодо проведення обшуку в результаті здійснення слідчих дій повідомляємо.

Статтею 234 Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК України) визначено, що обшук проводиться з метою виявлення та фіксації відомостей про обставини

вчинення кримінального правопорушення, відшукання знаряддя кримінального правопорушення або майна, яке було здобуте у результаті його вчинення, а також встановлення місцезнаходження розшукуваних осіб.

Обшук проводиться на підставі ухвали слідчого судді місцевого загального суду, в межах територіальної юрисдикції якого знаходиться орган досудового розслідування, а у кримінальних провадженнях щодо злочинів, віднесених до підсудності Вищого антикорупційного суду, – на підставі ухвали слідчого судді Вищого антикорупційного суду.

У разі необхідності провести обшук слідчий за погодженням з прокурором або прокурор звертається до слідчого судді з відповідним клопотанням, яке повинно містити відомості, зокрема, *про житло чи інше володіння особи або частину житла чи іншого володіння особи, де планується проведення обшуку.*

Згідно зі статтею 235 КПК України ухвала слідчого судді про дозвіл на обшук житла чи іншого володіння особи з підстав, зазначених у клопотанні прокурора, слідчого, надає право проникнути до житла чи іншого володіння особи лише один раз.

Ухвала слідчого судді про дозвіл на обшук житла чи іншого володіння особи повинна відповідати загальним вимогам до судових рішень, передбачених цим Кодексом, а також містити відомості, зокрема, про житло чи інше володіння особи або частину житла чи іншого володіння особи, які мають бути піддані обшуку.

Виконання ухвали про дозвіл на обшук житла чи іншого володіння особи регламентовано положеннями статті 236 КПК України.

Водночас інформуємо, що листи Міністерства юстиції України не встановлюють норм права, а мають інформаційний характер.

Перший заступник Міністра

Євгеній ГОРОВЕЦЬ

Марія Суворова 2336539

¹Листом Міністерства юстиції України від 29.02.2024 № 32963/ПІ-Ю-1056/19.1.3 Вас було проінформовано, що питання, порушені у Вашому запиті, за своїм змістом не є публічною інформацією в розумінні статті 1 Закону України «Про доступ до публічної інформації», у зв'язку з чим відповідь буде надана у порядку та строки, передбачені Законом України «Про звернення громадян».

Персональні дані, вказані Вами у зверненні, захищаються та обробляються Міністерством юстиції України відповідно до Закону України «Про захист персональних даних» з метою розгляду Вашого звернення згідно із законодавством.